

THORD STRÖMBERG:

Bohmans bomsalva

I en anmälan (Svensk Tidskrift nr 7/89) synar Gösta Bohman forskarantologin "Socialdemokratins samhälle" (Tiden 1989). Flera av uppsatserna väcker Bohmans intresse. De lockar honom att utveckla spännande resonemang som väl belyser den egna historiesynen. Som man kan vänta blir slutsatsen att författarna allmänt sett behandlar sitt studieobjekt alldeles för okritiskt. Den som råkar värst ut då Bohman avfyrar sin kanon är undertecknad. Låt mig därför kort kommentera det drastiska avrättningsförsoket.

Strömberg är helt befängd då han påstår att "socialdemokratisk bostadspolitik i internationella jämförelser kan framställas som en 'success story' och att Sverige utgör ett 'bostadspolitiskt mönsterland", skriver Bohman. Om detta är åtminstone två saker att säga.

För det första är det inte så att jag påstår saker rätt upp och ned. Som mycket tydligt framgår av min uppsats refererar jag till de internationellt jämförande studier av bostadspolitiken som utförts och där det entydigt framgår att Sverige under ett kvarts sekel efter det andra världskrigets slut förde en bostadspolitik som tydligt avvek från den gängse. Med kulmen i "miljonprogrammet" satsade det socialdemokratiskt präglade Sverige på kommunalt ägda hyresrätter, vilket ledde

till en jämförelsevis mycket god tillgång till billiga, rymliga och välutrustade bostäder.

Det är just detta faktum som fick statsvetaren Bruce Headey att mynta begreppet "a success story". Headeys betygsättning är naturligtvis politiskt provokativ, men i sak motsägs den inte av någon forskare som bemödat sig om att undersöka förhållandena. Själv blev jag provocerad till att försöka förklara hur denna särpräglade politik uppkommit och sjösatts. Med utgångspunkt från forskningsprojektets objekt ställde jag därför frågan vilken roll det socialdemokratiska partiet spelat i detta sammanhang. Den som vill veta hur jag svarat kan tyvärr inte nöja sig med Gösta Bohmans anmälan — det blir nog till att läsa uppsatsen.

För det andra använder Bohman fel tempus. Jag uttalar mig inte om dagens situation. Min fråga gäller den bostadspolitik som gick i graven vid 1970-talets mitt. Vad som därefter hänt har jag förstås en alldeles bestämd uppfattning om, men den för jag inte till torgs i detta sammanhang. Om jag gjorde det skulle jag ge mig in i Gösta Bohmans bransch, där påståenden ibland tillåts ersätta analys.

"Jag avstår från att spilla krut på Thord Strömbergs bidrag", skriver Bohman. Men faktum är, att det krut som trots allt spills räcker till en präktig bomsalva.